

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/68/2016
Identifikačné číslo spisu:	7208228836
Dátum vydania rozhodnutia:	30.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7208228836.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne E. V., bývajúcej v Z., zastúpenou JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou ustanovenou CPP, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, za účasti Q. V., bývajúceho v Z., proti žalovanej MAXIMA REAL s.r.o., so sídlom v Košiciach, Werferova 1, zastúpenej JUDr. Ivanom Husárom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Vojenská 14, o uloženie povinnosti uzavrieť kúpnu zmluvu, vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 22 C 135/2008, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 31. júla 2013 sp. zn. 11 Co 86/2013, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice II rozsudkom z 11. decembra 2012 č. k. 22 C 135/2008-181 žalobu zamietol a žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania spolu vo výške 333,78 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Po právnej stránke dôvodil v zmysle § 40 ods. 1, ods. 2, § 50a, § 588, § 602, § 603 ods. 1, ods. 2, § 607 ods. 1, ods. 2 a § 608 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“). Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že v katastri nehnuteľností na LV č. XXXXX je v súčasnosti zapísaná ako výlučná vlastníčka bytu č. 6 na 1. poschodí bytového domu na N. v podiele 1/1, C. A., rod. S., ktorá byt nadobudla kúpnu zmluvou a vklad kúpnej zmluvy do katastra nehnuteľností bol povolený pod č. V 574/09 z 24. februára 2009. Žalobkyňa nebola nositeľkou tvrdeného práva na uzatvorenie kúpnej zmluvy vyplývajúceho zo zmluvy o budúcej kúpnej zmluve podľa § 50a OZ, keďže nepreukázala, že by sa bola so žalovanou dohodla v písomnej forme, že v budúcnosti s ňou uzatvorí kúpnu zmluvu na predmetný byt podľa § 50 a ods. 1 OZ, a súčasťou kúpnej zmluvy nebola ani dohoda o predkupnom práve. Podľa názoru súdu prvej inštancie žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno ani v súvislosti s dohodou o spätnej kúpe, pre platnosť ktorej zákon v § 607 OZ určuje písomnú formu. Zamietnutie žaloby odôvodnil s poukazom na nedostatok aktívnej, resp. pasívnej legitimácie strán sporu, keď uviedol, že žalobkyňa nie je nositeľkou práva, ktoré v tomto konaní uplatňuje a z dôvodu absencie písomnej zmluvy alebo dohody žalovaná nie je nositeľkou tvrdených povinností, keďže už nie je v súčasnej dobe vlastníkom nehnuteľnosti. V časti, v ktorej sa žalobkyňa

domáhala zmeny žalobného návrhu, ktorému súd nevyhovel, argumentoval, že žalobkyňa sa môže svojho práva podľa navrhutej zmeny domáhať podaním samostatnej žaloby, čiže týmto rozhodnutím neboli dotknuté žiadne jej práva. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

2. Na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 31. júla 2013 č. k. 11 Co 86/2013 rozsudok Okresného súdu Košice II vo výroku o zamietnutí žaloby potvrdil. Ďalším výrokom zmenil rozhodnutie vo výroku o trovách konania tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Posledným výrokom žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré poukázal v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. U., že z obsahu spisu nezistil, že by konanie pred okresným súdom bolo z dôvodov uvádzaných žalobkyňou v odvolacom konaní poznačené procesným pochybením, ktoré by malo mať za následok nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, a nezistil ani taký postup súdu, ktorým by žalobkyni bola znemožnená realizácia procesných práv priznaných jej Občianskym súdnym poriadkom č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej aj „O.s.p.“), prípadne by bolo porušené jej ústavné právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ďalej aj „ústavy“ v spojení s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ďalej aj „dohovor“). Uviedol, že § 95 ods. 1 O.s.p. dáva žalobcovi možnosť zmeniť žalobu v rámci svojho dispozičného oprávnenia nakladať s konaním alebo jeho predmetom, avšak táto dispozícia (zmena žaloby) je obmedzená len so súhlasom súdu. V danom prípade súd prvej inštancie uznesením vyhláseným na pojednávaní 11. decembra 2012 rozhodol tak, že nepripustil navrhnutú zmenu žaloby, nakoľko výsledky dovtedajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, ktorým postupom neznemožnil žalobkyni realizáciu jej procesných práv priznaných O.s.p. a neodňal jej možnosť konať pred súdom, ale rozhodol o jej návrhu v súlade so svojím zákonným oprávnením a na základe vlastnej úvahy, ktorú odvolací súd nie je oprávnený preskúmať, ani hodnotiť jej správnosť, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa nepripustila zmena návrhu, nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.). Napokon súd prvej inštancie správne tiež poukázal, že žalobkyni nič nebráni uplatniť svoje právo podaním žaloby proti povinnej osobe o zaplatenie dlžnej sumy na príslušnom súde, a tak realizovať svoje právo na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 150 ods. 1 O.s.p.

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) elektronicky 9. októbra 2013 dovolanie, ktoré následne odôvodnila a žiadala rozhodnutia oboch súdov nižšieho stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie, tiež žiadala rozhodnúť o vylúčení konajúcej sudkyne. Podanie dovolania dôvodila § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ a g/ O.s.p. Poukázala na skutočnosť, že v konaní na Okresnom súde Košice II rozhodovala sudkyňa JUDr. Slávka Zborovjanová a že v spore vedenom na uvedenom súde pod sp. zn. 42 C 160/2010 o ochranu osobnosti, ktorá sa týkala tých istých strán sporu, t.j. dovolateľky i žalovanej, boli uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6NcC 25/2013 z 30. septembra 2013 vylúčení z konania a rozhodovania vo veci sudcovia Okresného súdu Košice II, vrátane JUDr. Zborovjanovej a vec teda bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Košice I. Uviedla, že sudkyňa mala byť vylúčená aj v spore sp. zn. 22 C 135/2008. Mala za to, že v konaní rozhodoval vylúčený sudca a konanie je tak postihnuté vadou podľa § 237 písm. g/ O.s.p. Odňatie možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. dovolateľka videla v postupe súdu, ktorý na pojednávaní 11. decembra 2012 nepripustil zmenu žalobného návrhu tak, aby sa v ďalšom konalo o náhrade škody v sume 66.388,- Eur, nakoľko žaloba o nahradenie prejavu vôle už nemohla byť úspešná, keďže sporná nehnuteľnosť už nebola vo vlastníctve žalovanej, tým jej súd aj odňal domôcť sa spravodlivosti. Pritom ak by súd vyhovel návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, nebolo by došlo k prevodu sporného bytu, a teda predmet konania by bol stále rovnaký, t. j. nahradenie prejavu vôle. Spochybňovala rozhodnutie oboch súdov nižších inštancií po skutkovej a právnej stránke, ich postupom bola žalobkyni odňatá možnosť konať pred súdom a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

4. Pavol Sejka sa k doručenému dovolaniu nevyjadril.

5. Žalovaná sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrila k dovolaniu žalobkyne a navrhla ho

odmietnuť.

6. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016 a zrušil O.s.p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalobkyňa), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

8. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016 (09. októbra 2013), t.j. za účinnosti O.s.p., dovolací súd postupoval v zmysle vyššie uvedeného § 470 ods. 2 CSP a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 238 O.s.p.

9. Dovoláním je napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolateľom napadnutý rozsudok nemá znaky rozsudkov, ktoré boli uvedené v týchto ustanoveniach.

10. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ O.s.p. netvrdila a ich existencia ani nevyšla v dovolacom konaní najavo.

11. Žalobkyňa namietala, že v konaní došlo k procesnej vade konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. o. i tvrdiac, že nepripustením zmeny žalobného petitu na pojednávaní konanom 11. decembra 2012 tak, aby sa v ďalšom konalo o náhrade škody v sume 66 388 Eur, pretože žaloba o nahradenie prejavu už nemohla byť úspešná (sporná nehnuteľnosť už nebola vo vlastníctve žalovanej), jej bola odňatá možnosť pred súdom konať. Dovolateľka tiež spochybňovala skutkové zistenia a postup súdu pri vykonaní dokazovania, ako aj nesprávne právne posúdenie veci, od čoho odvodzovala aj porušenie jej práva na spravodlivý súdny proces.

12. Dôvodom, ktorý zakladal prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. bol procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a uplatňovať procesné oprávnenia priznané mu O.s.p. za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

13. Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom považuje medziiným postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietne zaoberať meritom veci (odmietne podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietne odvolanie) hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001).

14. V preskúmvanej veci ale nedošlo k takémuto, dovolateľkou namietanému, odňatiu možnosti pred súdom konať.

15. Pokiaľ dovolateľka argumentuje nesprávnym postupom súdu pri vykonaní dokazovania, resp. údajnými nesprávnosťami, ku ktorým podľa jej názoru došlo v procese zisťovania rozhodujúcich skutkových okolností, dovolací súd uvádza, že v prípade neúplnosti skutkových zistení alebo nesprávnosti skutkových záverov tieto argumenty a námietky nie sú nedostatkom, ktorý by bol v

rozhodovacej praxi najvyššieho súdu považovaný za dôvod zakladajúci procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 2 Cdo 130/2011, 3 Cdo 248/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011 a 7 Cdo 38/2012). Postup súdu, ktorý v priebehu konania nevykonával dokazovanie v rozsahu podľa názoru účastníka konania, nezakladal prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p., lebo týmto postupom sa účastníkovi neodníma možnosť pred súdom konať (porovnaj R 37/1993 a R 125/1999). Napokon ani do obsahu základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nepatrí právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia navrhnutých dôkazov súdom, prípade sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá procesná strana, resp. účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Taktiež význam dôkazov a potrebnosť ich vykonania sú otázky, ktorých posúdenie je zásadne v právomoci toho orgánu, ktorý rozhoduje o merite návrhu, inými slovami, právomoc konať vo veci, ktorej sa návrh týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz a jeho vykonanie (I. ÚS 52/03).

16. Z obsahu dovolania žalobkyne vyplýva aj námietka, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Činnosť súdu, pri ktorej prijíma právne závery a aplikuje tú-ktorú právnu normu, sa označuje ako právne posúdenie veci. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Treba však zdôrazniť, že právnym posúdením veci súd neodníma účastníkovi konania možnosť uplatnenia jeho procesných práv v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 112/2001 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 43/2003 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 50/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe pod č. 1/2003).

17. Pokiaľ dovolateľka vyvodzovala procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. z toho, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil dôvodnosť jej návrhu na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania, táto jej námietka sa týkala aplikačnej a interpretačnej ne(správnosti) pri postupe podľa § 95 O.s.p., teda tiež (ne)správnosti právneho posúdenia, o ktorom platia závery vyššie uvedené (bod 16). Nad rámec uvedeného dovolací súd k argumentácii žalobkyne považoval za potrebné uviesť, že zmena žaloby nesmie byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. To, či dôsledky určitého procesného postupu alebo úkonu sú v súlade s touto zásadou, posudzuje súd. Ustanovenie § 95 ods. 1 O.s.p. dávalo preto žalobcovi možnosť zmeniť žalobu (len) so súhlasom súdu; súd zmenu žaloby nepripustil (tiež) vtedy, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 95 ods. 2 O.s.p.). V prípade nepripustenia zmeny žaloby pokračoval súd v konaní o pôvodnej žalobe, pričom žalobca mohol uplatniť svoj nárok v novom konaní. Osobitne treba zdôrazniť, že úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby, (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Pokiaľ je ním okresný súd ako súd prvej inštancie, žalobca nebol ani oprávnený napadnúť odvolaním správnosť tejto jeho úvahy, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena žaloby, nebolo prípustné (viď § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.). Ani dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania z hľadiska dovolateľkou namietanej procesnej vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. nemôže preskúmať správnosť úvahy súdu riešiaceho otázku, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred podaním návrhu na zmenu žaloby môžu alebo nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (viď tiež R 52/2012).

18. S poukazom na žalobkyňou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa dovolací súd osobitne zamerával na otázku opodstatnenosti jej tvrdenia, že konanie je postihnuté vadou v zmysle § 237 ods. 1 písm. g/

O.s.p., keď v prejednávanej spore (sp. zn. 22C 135/2008) mala byť vylúčená sudkyňa JUDr. Zborovjanová.

19. Dovolací súd poznamenáva, že k vade konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p., môže dôjsť za predpokladu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený. Keďže dovolací súd vzhľadom na ustálenú súdnu prax v zmysle ktorej existencia žiadneho alebo právoplatného rozhodnutia nadriadeného súdu o tom, že sudca je alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, je oprávnený otázku prípustnosti dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. posúdiť samostatne, prípadne i inak, než ju posúdil nadriadený súd súdu procesnému, ktorý vo veci rozhodoval (porovnaj R 59/97) skúmal, či vo veci (ne)rozhodoval vylúčený sudca.

20. Najvyšší súd pri posudzovaní uvedenej námietky mal na zreteli § 14 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého mohli byť sudcovia vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti. Účelom tohto ustanovenia bolo prispieť k objektívnemu a nestrannému prejednávaniu veci, k nezaujatému prístupu súdu k účastníkom alebo k ich zástupcom a tiež predísť možnosti neobjektívneho rozhodovania. Tomuto účelu zodpovedala aj právna úprava skutočností, ktorá bola z hľadiska vylúčenia sudcu považovaná za právne relevantnú. Bola ňou existencia určitého právne významného vzťahu sudcu k veci alebo jeho osobného vzťahu k účastníkom konania, prípadne k ich zástupcom, ktorý by mohol ovplyvniť jeho objektívny pohľad na vec, a preto vyvolával pochybnosti o jeho nezaujatosti. Pomer sudcu k veci je daný najmä vtedy, ak sudca má svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia vo veci. Môže ísť o prípady, ak je sudca priamo zainteresovaný na výsledku konania (napr. je účastníkom konania), prípadne má na tomto výsledku nepriamy záujem (napr. ako vedľajší účastník) alebo získal informácie o veci tzv. neprocesným spôsobom, t.j. inak ako dokazovaním a vnímaním všetkého, čo vyšlo za konania najavo v zmysle § 132 O.s.p. O kvalifikovaný pomer sudcu k účastníkom konania (ich zástupcom) ide najmä vtedy, ak by bol založený na príbuzenskom alebo rýdzo osobnom (pozitívnom alebo negatívnom) pomere k nim.

21. Žalobkyňa tvrdila, že v spore vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 42 C 160/2010 o ochranu osobnosti, ktorá sa týka tých istých účastníkov, teda jej a žalovanej, boli uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 NcC 25/2013 z 30. septembra 2013 vylúčení z konania a rozhodovania veci sudcovia uvedeného súdu prvej inštancie vrátane JUDr. Slávky Zborovjanovej a vec bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súde Košice I. Uviedla, že ak sa JUDr. Slávka Zborovjanová cítila byť zaujatá v inej jej právnej veci vedenej proti rovnakej žalovanej, mala byť vylúčená aj vo veci sp. zn. 22 C 135/2008.

22. Zo spisu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach ako súd nadriadený (§ 16 ods. 1 tretia veta pred bodkočiarkou O.s.p.) Okresnému súde Košice II rozhodoval o námietke žalobkyne a uznesením zo dňa 22. augusta 2011 sp. zn. 5 NcC/27/2011 nevylúčil vo výroku uvedených sudcov spomínaného súdu prvej inštancie (vrátane sudkyne JUDr. Slávky Zborovjanovej, ktorá sa vyjadrila k námietke zaujatosti na č. l. 127 tak, že sa necítila byť zaujatá) z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 22 C/135/2008. V odôvodnení poukázal na aplikáciu čl. 48 ods. 1 veta prvá ústavy, čl. 38 ods. 1 veta prvá Listiny základných práv a slobôd, § 3 ods. 3 prvá veta, § 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov a na judikatúru EŠLP (vo veci Saraivo D Carvalho proti Portugalsku, 1994, Gautrin a spol. proti Francúzsku, 1998; Delcourt c/a Belgicko). Konštatoval, že z obsahu spisu nevyplývajú také relevantné skutočnosti, pre ktoré by vznikli pochybnosti, a to legitímne, že by vyššie spomenutí sudcovia mali určitý, nie však nezaujatý vzťah, a to so zreteľom na ich pomer k veci a k účastníkom konania, resp. k ich zástupcom. Záverom uviedol, že žalobkyňa už nepracuje na okresnom súde a sama skutočnosť, že žalobkyňa iba pracovala na Okresnom súde Košice II, nie je spôsobilá vyvolať pochybnosti o ich nezaujatosti.

23. Dovolací súd po preskúmaní veci nezistil žiaden taký kvalifikovaný vzťah sudcu k veci, resp. účastníkom konania (žalobkyni), ktorý by zakladal dôvod pre jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci.

24. Podľa názoru dovolacieho súdu skutočnosť, že Krajský súd v Košiciach v inej veci uznesením zo dňa 30. septembra 2013 sp. zn. 6 NcC/25/2013 vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 42C 160/2010 vo výroku uvedených sudcov (vrátane sudkyne JUDr. Slávky Zborovjanovej) automaticky neznamená, že rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach v danej veci je nesprávne. Napokon vo veci sp. zn. 42C 160/2010 JUDr. Slávka Zborovjanová uviedla, že účastníkov konania nepozná a necíti sa byť zaujatá. Tiež dovolací súd pripomína, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 3 O.s.p.). Obsah spisu vrátane zápisníc o jednotlivých pojednávaniach nepotvrdzuje zaujatosť konajúcej sudkyne na súde prvej inštancie. Samotný subjektívny názor žalobkyne, že v osobe konajúcej sudkyne boli dané okolnosti vylučujúce ju z prejednávania a rozhodovania veci, pretože konajúca sudkyňa v inej veci bolo vylúčená z jej pojednania a rozhodovania, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jej nestranného a nezaujatého rozhodovania. Zhrnúc uvedené, keď z predloženého spisového materiálu nevypływajú žiadne také okolnosti, ktoré by spochybňovali nezaujatosť konajúcej sudkyne na súde prvej inštancie, dovolací súd vyhodnotil námietku žalobkyne o existencii vady podľa § 237 ods. 1 písm. g/ O.s.p. ako neopodstatnenú.

25. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, keď v danom prípade prípustnosť dovolania žalobkyne nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p. najvyšší súd preto dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol a nezaoberal sa napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

26. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalovanej rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.